

mentschef vil ikke paa tilfredsstillende Maade kunne varetage alle Forretninger indenfor Ministeriet. Jeg haaber, at den Udvalgsforhandling, som jeg selvfølgelig med Glæde gaar med til, vil føre til det ønskede Resultat, at Landstinget ogsaa vil give den samme enstemmige Tilslutning, som Folketinget har givet til dette Lovforslag. Jeg bør maaske tilføje, at Forhandlingen i Folketinget i Virkeligheden slet ikke drejede sig om Spørgsmaalet om Nødvendigheden af denne Ordning, som var fuldt ud anerkendt fra alle Sider, der var kun Spørgsmaal om, paa hvilken Maade Delingen kunde tænkes gennemført, naar man efter de overordentlige Forholds Ophør kunde tænke sig at skride til en endelig Organisation af de to Departementer.

Kragh: Den højtærede Minister hævder, at Muligheden af, at man i Fremtiden skulde kunne nøjes med eet Departement indenfor Indenrigsministeriet, er udelukket, og overfor denne Paastand vil jeg intet indvende; naar den højtærede Minister hævder dette, er det utvivlsomt rigtigt. Men naar jeg har opholdt mig ved dette, at man nu ønskede at faa den Deling, som har fundet Sted ved den nye Ministers Udnævnelse, gjort effektiv ogsaa derigennem, at man ønsker oprettet et nyt blivende Departement, hvorunder disse Sager skulde ligge, og naar jeg endvidere har fundet det ejendommeligt, at man samtidig med, at den ny Ministers Eksistens er midlertidig, vil gøre det Departement, som skal underlægges ham, varigt — ja, saa er det alt sammen kun Udtryk for min Tvivl om, hvorvidt det rette Tidspunkt nu er inde til at foretage en saadan endelig Ordning. Jeg forstaaer den højtærede Minister saaledes, at i Virkeligheden er allerede den 30. Marts i Fjor denne Sag afgjort. Den højtærede Minister har jo meddelt, at han fra begge Tings Finansudvalg har faaet Beføjelse til at meddele de vedkommende Embedsmænd, at den Ordning, som blot havde Midlertidighedens Karakter, dog vilde blive varig, og dermed har den højtærede Minister selvfølgelig, saa vidt som han er i Stand til det, forpligtet sig — og jeg kan jo ogsaa erkende, at der deri ligger nogen Forpligtelse for Rigsdagen. Men den højtærede Minister maa heller ikke misforstaa mine Udtalelser derhen, at vi paa Forhaand skulde være imod, at den Ordning, som Lovforslaget tilsigter, gennemføres. Vi mener blot, at det er baade Landstingets Ret

og dets Pligt at skaffe fornøden Oplysning om, hvorvidt det, som vil blive gennemført, naar Lovforslaget ophøjes til Lov, for Øjeblikket maa siges at være saaledes begrundet, at Gennemførelsen bør være endelig. Og for at opnaa disse Oplysninger er det, at jeg har ment det ønskeligt, at vi gennem et Udvalg faar Lejlighed til en nærmere Forhandling med Ministeren om Sagen.

I øvrigt kan jeg naturligvis kun notere, at den højtærede Minister yderligere har understreget det nye Indenrigsministeriums og den nye Indenrigsministers midlertidige Karakter ved Meddelelsen om, at under normale Forhold vilde meget vel een Minister kunne bestride Indenrigsministeriets hele Arbejdsomraade. Jeg synes ellers, at jeg mindes noget om, at der ved Minister Staunings Udnævnelse blev fremsat nogle Bemærkninger om, at dette var det første Skridt til det nye sociale Ministeriums Oprettelse, og der er muligvis flere end jeg, der har svævet i den Vildfarelse, at naar dette nye Departement nu skulde oprettes, var det for allerede paa det nuværende Tidspunkt at faa fastslaaet det nye Ministeriums Arbejdsomraade. Det glæder mig, at dette altsaa ikke er Tilfældet. Et er da i alt Fald kommet ud af denne Forhandling, nemlig, at dette Faktum er blevet konstateret.

Jeg skal for øvrigt ved Forhandlingens Afslutning tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg, hvor jeg haaber, det efter en kort og velvillig Behandling maa blive ført til en endelig Afslutning.

Indenrigsministeren (Rode): Forskellige af det ærede Medlems Udtalelser nu giver mig Forklaring paa forskelligt i hans første Udtalelser, som jeg ikke helt forstod. Jeg vil derfor gerne yderligere tilføje, at der ikke ved dette Lovforslags Gennemførelse tilsigtes nogen som helst Ændring i den nuværende ministerielle Ordning med Hensyn til, at visse af Ministeriets Forretninger varetages af Minister u. P. Stauning. Jeg vilde have følt mig forpligtet til at fremsætte det foreliggende Lovforslag ganske uafhængigt af, om jeg var blevet imødekommet med Hensyn til mit Ønske om Fritagelse for Bestyrelsen af en vis Del af Indenrigsministeriets Forretninger eller ej, idet Lovforslaget særlig er fremsat af Hensyn til disse Embedsmænd og deres Anciennitet, fordi der er hengaaet saa lang Tid siden den midlertidige Ordning for deres Vedkommende blev gennemført, og fordi de